

som en Stomagerbreng, der præsenterer sin Messers Regning. Dette forekommer mig at ville være aldeles ubilligt. Jeg synes derfor, naaget det ærede Udvalg vistnok tøvrigt er kommet ind paa en fuldkommen rigtig Betragtning af dette Forhold, at det ikke gaaer an at gjøre en saadan Revolution i den nugældende Ret som den, der efter Lovforslaget er tilstuet, men at der virkelig i dette Tilfælde er Grund til at skjelne imellem Forlig og Domme. Det er Noget, der ligger saa nær for os Jurister, naar vi nævne Forlig, saa at lade Dommen løbe med; man mener, at disse Retsmdler altid skulle følges ad, men der kan dog være enkelte Tilfælde, og her er et af dem, i hvilke det ikke er aldeles rigtigt at lade Dommen dele Skjæbne med Forlig. Domshaveren har virkelig langt mere Krav paa at faae sin Ret gjort gjældende end en Forligshaver; thi han har erhvervet denne Ret med langt større Omkostninger og Anstrengelser end Forligshaveren. Der er desuden i Loven 1—24—20 gjort en velbegrunderet Forskiel imellem den forsømmelige og den ikke forsømmelige Creditor; denne Forskiel vil man paa denne Maade aldeles tilintetgjøre, og jeg troer, at det er erkjendt, at Loven har havt særdeles god Grund til at gjøre denne Adskillelse. Det forekommer mig endelig, at naar man vil berøve en Doms Executionskraft imod Fallenten, saa maa man consequent komme til, at enhver liquid Haandkøbsfordring gives Executionskraft; at man som dertil, vilde jeg ikke ansee for at være saarigtigt, men jeg anseer det for farligt at give en Regel, hvis Consequenter det er umuligt for Nogen aldeles at overse. Forskiellen imellem det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, og det ærede Udvalgs Forslag bestaaer altsaa i det Væsentlige dert, at Domme ere undtagne fra at være undergivne den Thinglæsningsfrist, som er bestemt med Hensyn til Forlig for at opretholde Executionskraften ligeoverfor Fallenten. Endvidere er der den mindre væsentlige Forskiel, at jeg har troet man burde som overskødig ubelade den første Passus, der siger, at de i Loven 5—3—18 og Pl. 18de Januar 1788 nævnte Retsbehandlinger ikke ere til Hinder for, at et Bø tages

under Behandling som fallit, idet det jo er afgjort ved flere Høsteretsdomme og er den gjældende Retspraxis, at saadanne Retsbehandlinger ikke ere til Hinder for, at Bøet tages under Behandling som fallit. Dertil kommer endvidere, at naar der staaer, at Forliget kan under visse Betingelser ereqveres i Bøet, saa ligger dert, at Forliget ikke kan være til Hinder for at Bøet tages under Fallitbehandling, thi ellers vilde det ikke kunne ereqveres i Bøet. Naar man derfor indfører den Sætning i Paragraphen, at Forliget under visse Omstændigheder kan ereqveres, saa vil det blive en Gjentagelse, naar man tillige vil sætte, at det ikke er til Hinder for, at Bøet tages under Behandling, selv om der hviler ihinglæst Randsdom eller Forlig derpaa. Det var dette, jeg ønskede at bede overveiet med Hensyn til Forslaget under Nr. 1. Med Hensyn til det Forslag, jeg har stillet til § 12, da erkjender jeg ganske vist, at det ærede Udvalg ogsaa har taget det meget i Betragtning, at man ikke let kan overse, hvilken Indflydelse en saadan Forandring vil kunne have paa de almindelige Omsetningsforhold, naar man giver den Bestemmelse, at Regningskrav skulle sættes lige med Haandkøbskrav, men jeg tvivler meget om, at den Frist af 3 Maaneder, der er sat, vil være tilstrækkelig for de Bedkommende til at ordne sig i Overensstemmelse med de Følger, som denne Lovbestemmelse vil have. Det er mig bekjendt, at det er meget sædvanligt, idetmindste i Provindserne, at Bønderne og andre Folk betroe Kjøbmandene deres Penge, som de skulle have for Korn og andre Varer, til Betaling paa Anfordring. — Tillige er det mig bekjendt af Fallitboers Behandling, at selv i ikke meget betydelige Kjøbmandsboer have flere Tusinde Rd. saaledes været skyldte bort paa de saakaldte Kornkøbsbeviser, Beviser, der udstedes af Kjøbmanden for den Sum, han har at betale for de successtvt modtagne Dvanta Korn, idet han forpligter sig til imidlertid at forrente Beløbet og betale Pengene paa Anfordring. Af den Slags Trafik er der meget omkring i Provindserne, og det er almindeligt, at Kjøbmændene paa denne Maade stode inde med mange Penge, og disse Penge blive dem netop betroede, fordi Land-